

Yurtta heyecanlı bir maç hikayesi

Üniversitenin monoton yurt ortamında yaşanan en heyecanlı günlerdir maç izleme günleri. Hikâyenin tamamında tutkulu bir taraftar, heyecanlı bir topluluk yer alıyor. Bu hikâyenin sonunda ya kaybeden tarafta oluyorsun ya da kazanan...

Bazı insanlar yazmak için hayattan kesitler ararlar. Bir sohbeti, bir hikâyeyi ya da bir yaşayış tarzını yazıya dökerken yeteneklerini kullanırlar. Ben hep etrafımda yaşananları hikâyeleştirmek istemişimdir, bu yüzden yazmayı hiçbir zaman bırakmadım. Eğitim hayatımın belki de bu son safhasında böyle bir fırsatı elime geçirmişken bunu kaçıramazdım. Atölye Çalışmalarının belki de en etkili yanı budur; insanı kendi heves ettiği şeyler üzerinde çalışmaya yönlendirmek. Yazmaya başladığınızda elinizde en azından bir malzeme olmalı ve kafanızdan her şeyi bitirmiş olmalısınız. Aksi takdirde yolun yarısında saçmalamaya başlarsınız.

Bu sene Adana'da buluşumun 4. senesi ve büyük bir bölümünü KYK yurdunda geçirdim. Bu tarz bir yaşayışın garip hikâyeleri oluyor. İlk aklınıza gelen; yurtta bu kadar uzun zaman geçirecek ne var! Doğru, yurt hayatı oldukça sıkıcı ve monotondur. Çünkü yapabileceğin ve gerçekleştirebileceğin aktiviteler kısıtlıdır. Ama yurtta olmanın bazı avantajları da var. Mesela sabahları kalktığında kahvaltın hep hazır oluyor ve yemek yedikten sonra tabağını yıkamak zorunda kalmıyorsun. Benim yazacağım yazıda bunların hiçbirisi yok ama bu yurtlarda kalan öğrenciler için oldukça heyecan verici ve sevilen bir konuyu ele alacağım; yurtta maç izleme heyecanı. Böyle deyince biraz basit gelebilir ama yazıyı okudukça bu maçların ne denli bağımlılık yaptığını ve öğrencilerin bu maçlara verdiği önemi çok açık

HABER ■ Selman Özdemir

göreceksiniz.

Maçlarda oluşan atmosfer ve birbirini hiç tanımayan gençlerin yan yana oturup oyuncuların oyununu değerlendirmesi olayı bana oldukça sıcak ve güzel bir sahne gibi geliyor. Böyle paylaşımlara olan ilgimiz daha fazla olmalı diye düşünüyorum. Yüz yüze iletişimin minimuma indiği bu çetrefilli sanal dünyada böyle aktiviteler özellikle internetin bedava olduğu KYK yurtlarında çok önemli.

Bana kalsa daha sayfalarca yazardım ama okuyucuyu sıkmanın da pek yararlı olacağını

düşünmüyorum. Çünkü maalesef okumayı artık pek sevmediğimizden her an okumayı bırakabilirsiniz. Şimdi konunun muhatabı öğrencilerin maç heyecanını maçın olduğu günün sabahından başlayarak anlatmaya çalışacağım.

Çanta, poşet, defter kitapla yer ayırıyorlar

Genellikle büyük takımların maçlarının veya milli maçların olduğu günlerde seyirci sayısı oldukça fazla oluyor. Bu yüzden öğrenciler daha sabahtan önden yer ayarlamının peşine düşüyorlar. Kantine gittiğinde elinde ne varsa

sandalyeye koyuyor öğrenciler. Bu bazen bir market poşeti bazen sırt çantası bazen peçetelik oluyor. O da olmazsa yanındaki defteri, kitabı vs. ne varsa onu koyuyorlar sandalyeye. Maç tutkusu bu kadar güçlü olan öğrenciler bu maç dolayısıyla kaynaşiyor, ilk yarı sonucunda bir yorumcu gibi maçı tartışıyorlar. Bu olayın şaşırtıcı ve güzel yanı ise tartışan bazı öğrencilerin daha önce birbirlerini hiç tanımamaları.

Çok fanatik olanlar bir iki saat önceden yerlerini alıyor

Taraftarların bazıları için bu maçlar bir milli gurur, bazıları için bir övünme aracı niteliğinde. Böyle fanatik olan taraftarlar maçı izlemek için TV salonuna bir iki saat erken gelip yerlerini alıyor. Tabii ki salona gelen herkes sadece bu nedenle gelmiyor. Bazen çalışmaktan sıkılıp

gelenler oluyor bazen de yapacak bir şey bulamadıkları için erkenden gelip daha önce verilen bir maç varsa onu izliyorlar. Şahsen ben de çoğu zaman erkenden gidip yerimi alıyorum. Bu tabii ki belli bir yere kadar heves olarak görülebilir ama öğrenciler bu olayı yurt hayatının monotonluğundan bir kurtuluş, bir sevinç kaynağı olarak görüyorlar.

Göreni gururlandıran ve umutlandıran bir sahne; İstiklal Marşı

Futbola ilgilenen insanların hemen hemen hepsi bilir ki bu müsabakalarda her maç öncesi istiklal marşı okunur. Yurtta izlenen her maçta da öğrenciler de maç başlamadan önce televizyonda canlı verilen İstiklal Marşının okunuşuna hep birlikte eşlik ediyor. Biri kantinden çay alıyorsa çayı elindeyken yerinde öylece

duruyor, diğeri sandalyesini alıp yer ayarlamaya çalışırken İstiklal Marşının çalmasıyla esas duruşa geçip marşa eşlik ediyor. Bu şüphesiz çok güzel bir şey. Çünkü bu en nihayetinde bu topraklar için şehit olan her insanın, çocuğun, kadının veya erkeğin hak ettiği bir saygı göstergesidir. Böyle bir değere sahip çıkan bir gençlik de bence umudumuzun kaynağı olmalıdır.

Salon tıklım tıklım

Maç günleri TV salonu adeta bir stadyuma dönüşüyor. Özellikle şampiyonlar ligi veya milli maçlarda seyirci sayısı oldukça kalabalık oluyor. Salondaki sandalyelerde yer bulamayan öğrenciler dışarıdan sandalyeler getiriyor, aralardaki masaları çıkarıp yerine sandalye dolduruyor. Bazı maçlarda öyle kalabalık bir atmosfer oluyor ki öğrenciler yer bulamadıklarından ya

aradan çıkarılan masalara oturuyor ya da maçı ayakta seyretmek zorunda kalıyor. Evet, öğrenciler tüm bunları bir maçı izlemek için yapıyor ve hiç yorulmuyorlar. Çünkü bu maçlar onlar için en vazgeçilmez şeylerden biri.

Gol sevinci ve tezahüratlar

Maç izlemenin en güzel yanısıdır golün sevincini yaşamak. Zaten tek amaç da odur aslında; gidip takımını desteklemek ve attığı gole sonuna kadar sevinmek. Yurt ortamında bu coşku oldukça belirgin olarak gösteriyor kendini. Gol geldi mi kimse duramaz yerinde. Sandalyeye çıkıp tezahürat yapandan tutun da aşağıda durup onu destekleyen herkes doruğuna kadar hisseder o coşkuyu. Bağırılmalar, sarılmalar, loy loy loy çekmeler ve o stat ortamında çekilen üçlü... Hepsini

bu ortamda bulabilirsiniz. Milli maçlarda olay daha farklı oluyor tabii. Çünkü herkes tek bir takım için toplanıyor oraya ve gelen gol çok daha coşkulu karşılanıyor.

Maç sonu dağılma

Maç sonunda milli maç değilse şayet taraftarın yarısı mutsuz yarısı mutlu ayrılıyor salondan. Birinin takımı kazanmıştır ve gidip rahatça sosyal medya sayfalarında takımının övülüşüne bakacak, takımı kazanmayan arkadaşına sataşacak ve tartışmayı kazanacaktır. Kaybeden takımın taraftarı ise bir dahaki maça kadar takımın yöneticisine, futbolculara kızmış bir o kadar da takımı kazanan arkadaşına cevap veremediği için kendini kötü hissederek bekleyecektir.

Bu maçın sonucu bir sonraki maça kadar öğrencileri meşgul

etmeye yetiyor. Öğrenciler kendi aralarında tartışıyor, yorum yapıyor ve bazen kendilerini kaybedebiliyorlar.

Bu işin sosyal medya yanı da çok güçlü tabii. Yenilen ve yenen takımın taraftarı sosyal medyadaki paylaşımlardan da yaşadığı sevinci ya da üzüntüyü kat be kat yaşayabiliyor.

Öğrenciler bu aktiviteyle her hafta futbola dair yeni tartışmalara giriyor, yeni pozisyonlar, hakem hataları, TV yorumcularının yorumlarını konuşuyorlar. Yurdun sıkıcı monotonluğundan bir nebze de olsa kurtulan öğrenciler için bu maçlar oldukça eğlenceli ve aynı zamanda iletişimi de güçlendiren bir olgu haline gelmiş durumda. Çünkü yapılan tartışmalar yüz yüze oluyor, vücudun tüm yapıları son derece konsantre bir şekilde karşıdakini ikna etmek için canlı bir iletişim kurma çabasında oluyor.